

ഭാരതത്തിന്റെ പരമോന്നത നീതിപീഠം

സിവിൽ അപ്പേൽ അധികാരപരിധി

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 8168/2010

പി. ടി. ശ്രീനാരായണൻ ഉണ്ണിയും മറ്റുള്ളവരും അപ്പീൽവാദികൾ

Vs.

കേരള സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും എതിർകക്ഷികൾ

കൂടെ

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ: 8433/2010

വിധിന്യായം

INDU MALHOTRA, J:

1. എറണാകുളത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കേരള ഹൈക്കോടതിയുടെ (ഇനിമുതൽ ഹൈക്കോടതി എന്നു പരാമർശിക്കുന്ന) 01.01.2008 ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച MFA നമ്പർ 389/2002 ലെ അന്തിമവിധിന്യായത്തെയും ഉത്തരവിനെയും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഈ സിവിൽ അപ്പീലുകൾ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.

2. നിലവിലെ സിവിൽ അപ്പീലുകൾ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുള്ള വസ്തുതാപരമായ സാഹചര്യങ്ങൾ ചുരുക്കത്തിൽ താഴെ പറയുന്നവിധമാണ്.

2.1 അപ്പീൽവാദികൾ അവരുടെ പങ്കാളിത്തസ്ഥാപനമായ മടുതല പ്ലാന്റേഷൻസ് വഴി കുന്നത്തിടവക വില്ലേജിലുള്ള സർവ്വേ നമ്പർ 186/1A1 ൽ 100 ഏക്കർ സ്വകാര്യ വനഭൂമി 15.05.1967 ലെ തീരാധാരപ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത് വാങ്ങിച്ചു.

2.2 1971 ൽ കേരള സർക്കാർ, കേരള സ്വകാര്യവനനിയമം (കൈവശപ്പെടുത്തലും അവകാശകൈമാറ്റവും, 1971 ഇനിമുതൽ ആക്ട് എന്ന് വിളിക്കുന്നു), നടപ്പിലാക്കി.

ഈ നിയമത്തിലെ 3 ാം വകുപ്പ് ഇപ്രകാരമാണ്-

വകുപ്പ് 3 - സ്വകാര്യവനങ്ങൾ സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ് -

1) നിലവിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും കരാറിലോ മറ്റ് പ്രമാണത്തിലോ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നിരുന്നാലും, 2)ഉം 3)ഉം ഉപവകുപ്പുകൾക്ക് അനുസൃതമായി, പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന നിശ്ചിതദിവസം മുതൽ, ഈ നിയമപ്രകാരം കേരള സംസ്ഥാനത്തെ എല്ലാ സ്വകാര്യവനങ്ങളുടെയും ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശാവകാശവും

സർക്കാരിലേക്ക് യാതൊരു ബാധ്യതകളും അവകാശവും, ശീർഷകവും, ഉടമയുടേയോ മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടേയോ താല്പര്യമോ ഉൾപ്പെടെ കൈമാറ്റം ചെയ്ത് നിക്ഷിപ്തമാക്കുകയും അതുവഴി ഉടമസ്ഥന്റെയും ബാധകമായ മറ്റ് എല്ലാവരുടെയും അധികാരങ്ങളും അവകാശങ്ങളുമെല്ലാം തുടച്ചുനീക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

2) കേരള ഭൂപരിഷ്കരണനിയമം, 1963 (1 of 1964) പ്രകാരമുള്ള സീലിങ് പരിധിക്കുള്ളിൽ വരുന്നതും ഉടമസ്ഥൻ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിന് കൃഷിചെയ്യുന്നതുമായ സ്ഥലത്തിനോ അതിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കെട്ടിടത്തിനോ, എടുപ്പുകൾക്കോ 1)ാം ഉപവകുപ്പിൽ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ബാധകമാകുന്നതല്ല.

വിശദീകരണം - ഈ ഉപവകുപ്പിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി 'കൃഷി' എന്നതിൽ മരങ്ങളുടെ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ഇനത്തിലുള്ള ചെടികളുടെ കൃഷി ഉൾപ്പെടുന്നു.

3) നിശ്ചിത ദിവസത്തിന് മുൻപ് കൃഷിചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് സാധുവായ ഒരു പ്രമാണപ്രകാരം രജിസ്ട്രർ ചെയ്ത സ്വകാര്യവനം ഒരു വ്യക്തിയുടെ ഉടമസ്ഥതയിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത് അയാളുടെ കൈവശമുള്ള, കേരള ഭൂപരിഷ്കരണനിയമത്തിലെ (1963) III ാം അദ്ധ്യായം ബാധകമായ, ഭൂമിയും കൂടിച്ചേരുമ്പോൾ മേൽപറഞ്ഞ ആക്ടിന്റെ 82 ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള സ്ഥലപരിധിയിൽ കൂടുതൽ ആയില്ലെങ്കിൽ, 1ാം ഉപവകുപ്പിലെ യാതൊരു കാര്യങ്ങളും ആ സ്ഥലത്തിന് ബാധകമല്ല.

4) കേരള ഭൂപരിഷ്കരണനിയമം (1963 ൽ എന്ത് തന്നെ പറഞ്ഞിരുന്നാലും (2)ഉം (3)ഉം ഉപവകുപ്പുകളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി സ്വകാര്യവനങ്ങളെ ആക്ടിലെ III ാം അദ്ധ്യായം ബാധകമായിട്ടുള്ള ഭൂമിയായി കണക്കാക്കണം, മാത്രമല്ല ഉടമസ്ഥർക്ക് ബാധകമായ പരിധി കണക്കുകൂട്ടുന്ന ആവശ്യങ്ങൾക്കായി സ്വകാര്യവനങ്ങളെ ഈ ആക്ടിലെ പട്ടിക II ൽ പറയുന്ന 'മറ്റ് വരണ്ട ഭൂമികൾ' ആയും കണക്കാക്കേണ്ടതാണ്. (ഈനൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്)

ഈ ആക്ടിലെ 3(1) വകുപ്പ് പ്രകാരം കേരള സംസ്ഥാനത്തുള്ള എല്ലാ സ്വകാര്യവനങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശവും കൈവശവും 10.05.1971 മുതൽ സംസ്ഥാന സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്.

ഉടമയുടെ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനായി കൃഷിചെയ്യുന്ന ഭൂമിയാണെങ്കിൽ 3(2) വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു ഇളവ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

കൃഷിചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഭൂമിയാണെങ്കിലും കേരള ഭൂപരിഷ്കരണനിയമം 1963 ന്റെ 82 ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള പരിധിക്ക് താഴെയായിരുന്നു ഭൂമിയുടെ വ്യാപ്തി എങ്കിലും

3(3) വകുപ്പ് പ്രകാരം കൂടുതൽ ഇളവുകൾ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കേരളസംസ്ഥാനം v. ഗാളിയർ റയോൺ കേസിൽ ഈ കോടതി പ്രസ്തുത ആക്ടിന്റെ ഭരണഘടനാസാധുത ശരിവച്ചു.

2.3 സർവ്വേ നമ്പർ 186/1A1 - ൽ ഉൾപ്പെടുന്ന 100 ഏക്കർ സ്ഥലം 10.05.1971 മുതൽ സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ കൈവശമുള്ള സ്വകാര്യ വനഭൂമിയായിരുന്നു.

2.4 1975 - ൽ മുൻസൂചിപ്പിച്ച ഭൂമിയുടെ അധികാരം വനം വകുപ്പ് ഏറ്റെടുത്തു.

2.5 1990 - ൽ, അതായത് ഭൂമി സംസ്ഥാന സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായി 19 വർഷത്തിനുശേഷവും, ഭൂമിയുടെ അധികാരം വനം വകുപ്പ് ഏറ്റെടുത്തു 15 വർഷത്തിനുശേഷവും, അപ്പീൽവാദികൾ കോഴിക്കോട് ഫോറസ്റ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ ആക്ടിലെ 2 ഓം വകുപ്പ് പ്രകാരം O.A. നമ്പർ 204/1990 ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നു.

സർവ്വേ നമ്പർ 186/1A1 - ൽ ഉൾപ്പെടുന്ന 100 ഏക്കർ ഭൂമിയിൽ, 79 ഏക്കർ 68.5 സെന്റ് സ്വകാര്യ വനഭൂമിയായിരുന്നില്ല എന്ന ഒരു പ്രഖ്യാപനത്തിനായി അപ്പീൽവാദികൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആക്ടിലെ 3(2) വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള ഇളവ് അവർ അവകാശപ്പെടുകയും കൂടാതെ റബ്ബർ, കാപ്പി, ഏലം, കൊക്കോ, ഇഞ്ചിപ്പുല്ല് തുടങ്ങിയ വിവിധ കാർഷികവിളകളാണ് തങ്ങൾ കൃഷിചെയ്ത് വന്നിരുന്നതെന്ന് സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

2.6 ഭൂമി പരിശോധന നടത്തുന്നതിനായി ട്രിബ്യൂണൽ ഒരു കമ്മീഷണറെ നിയമിച്ചു.

ആദ്യത്തെ പരിശോധന 1993 ലാണ് നടത്തിയത്. കമ്മീഷണർ സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം, ഭൂമിയിൽ ഒരു അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

രണ്ടാമത്തെ പരിശോധന 20.5.1995 ലാണ് നടത്തിയത്. കമ്മീഷണർ സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം, തർക്കഭൂമിയുടെ പ്രധാനഭാഗങ്ങളിലും തൊട്ടടുത്തുള്ള നിക്ഷിപ്ത വനത്തിലും ഏകദേശം 8 വയസ്സ് പ്രായമുള്ള അക്കേഷ്യ മരങ്ങളാണ് നട്ടുപിടിപ്പിച്ചിരുന്നത്.

മൂന്നാമത്തെ പരിശോധന 24.01.1998 ലാണ് നടത്തിയത്. കമ്മീഷണർ സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം, ഭൂമിയുടെ മുഴുവൻ ഭാഗവും പ്രധാനമായും 10 മുതൽ 12 വരെ പ്രായമുള്ള അക്കേഷ്യയും, സിൽവർ ഓക്ക് മരങ്ങളുമാണ് നട്ടുപിടിപ്പിച്ചിരുന്നത്.

കമ്മീഷണർ സമർപ്പിച്ച അന്തിമ റിപ്പോർട്ട് പ്രകാരം അപ്പീൽവാദികൾ വാങ്ങിയ ഭൂമി തുടക്കത്തിൽ 100 ഏക്കറുണ്ടായിരുന്നു. 100 ഏക്കറിൽ, 80 ഏക്കർ സർക്കാരിന്റെ കൈവശമായുരുന്നു എന്നാൽ 20 ഏക്കർ ഭൂമി അപ്പീൽവാദികൾ നിലനിർത്തിയിരുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ 20 ഏക്കറിൽ, 12.60 ഏക്കർ ഭൂമി കേരള ഭൂപരിഷ്കരണനിയമം 1963 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പ്രകാരം അധിക ഭൂമിയായി സംസ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്തു.

2.7 11.07.2000 തീയതിയിലെ ഫോറസ്റ്റ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം അപ്പീൽവാദികൾ സമർപ്പിച്ച O.A. നിരാകരിച്ചു.

10.05.1971 ന് മുൻ സർവ്വേ നമ്പർ 186/IA1 - ൽ വരുന്ന ഭൂമിയിൽ ഏതെങ്കിലും കാർഷികവിളകൾ കൃഷി ചെയ്തിരുന്നു എന്ന് കാണിക്കുന്നതിന് തെളിവുകളില്ലായിരുന്നു എന്നതാണ് വാദം.

അനന്തരഫലമായി, ഭൂമി അവരുടെ സ്വകാര്യ കൃഷിക്ക് കീഴിലായിരുന്നുവെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ 3(2) വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള ഇളവ് അവകാശപ്പെടുന്നതിന് അപ്പീൽവാദികൾക്ക് അർഹതയില്ല.

2.8 മേൽപ്പറഞ്ഞ ഉത്തരവിൽ ദുഃഖിതരായി, അപ്പീൽവാദികൾ ഹൈക്കോടതിയിൽ MFA നമ്പർ 389/2002 സമർപ്പിച്ചു. 01.01.2008 ലെ ആക്ഷേപം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട അന്തിമ വിധിന്യായവും ഉത്തരവും പ്രകാരം അപ്പീൽ നിരാകരിച്ചു.

കമ്മീഷണർ സമർപ്പിച്ച 3 റിപ്പോർട്ടുകൾ കണക്കിലെടുത്ത്, നിക്ഷിപ്തമായ 10.05.1971 തീയതിക്ക് മുമ്പായി അപ്പീൽവാദികളുടെ ഭൂമിയിൽ ഏതെങ്കിലും കൃഷി നടന്നതായി ഒരു തെളിവുമില്ല. അതിനാൽ ആക്ടിലെ 3(2) വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള ഇളവിന് അപ്പീൽവാദികൾക്ക് അർഹതയില്ല.

10 ഏക്കർ ഭൂമിയിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതിന് റബ്ബർ ബോർഡിൽ നിന്ന്, അധികാരം നൽകുന്നതിനു മുമ്പായി കൊടുത്ത ഒരു രജിസ്ട്രേഷൻ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് അപ്പീൽവാദികൾ ഹാജരാക്കി. 20 ഏക്കർ 31.5 സെന്റ് ഭൂമി അപ്പീൽവാദികളുടെ കൈവശമുണ്ടെന്ന് കമ്മീഷണറുടെ റിപ്പോർട്ടുകൾ വെളിപ്പെടുത്തി. മേൽപ്പറഞ്ഞ സ്ഥലത്തിൽ 12.5 ഏക്കർ ഭൂമി ഭൂപരിധിനിയമപ്രകാരം അധികഭൂമിയായി അവകാശം വിട്ടുകൊടുത്തതാണ്. അതിനാൽ അപ്പീൽവാദികളുടെ സജീവമായ കൈവശത്തിൽ ആകെ 7.85 ഏക്കർ ഭൂമിയാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്.

79 ഏക്കർ 68.5 സെന്റ് ഭൂമി എന്ന അപ്പീൽവാദികളുടെ അവകാശവാദത്തിനെതിരെ 3(3) വകുപ്പിനു കീഴിലുള്ള ഇളവ് പ്രകാരം 7.85 ഏക്കർ ഭൂമി മാത്രമേ ലഭിക്കുന്നതിന് അപ്പീൽവാദികൾക്ക് അവകാശമുള്ളൂ എന്ന് ഹൈക്കോടതി വിലയിരുത്തി.

2.9 മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധിന്യായത്തിൽ മനസ്സ് വിഷമിച്ചാണ് അപ്പീൽവാദികൾ നിലവിലെ സിവിൽ അപ്പീലുകൾ ഫയൽ ചെയ്തത്.

3. കക്ഷികൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള അഭിഭാഷകനെ ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ട്, മാത്രമല്ല രേഖകൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു.

3.1 അപ്പീൽവാദികൾ വാദിച്ചിരിക്കുന്നത് തർക്കഭൂമി മലബാർ ജില്ലയിൽ വരുന്നുവെന്നാണ്. അതിനാൽ, ആക്ടിലെ 2(f)(1) എന്ന വകുപ്പ് പ്രകാരം തർക്കഭൂമി സ്വകാര്യവനഭൂമിയല്ലാത്തതിനാൽ സംസ്ഥാനത്തിന് ഏറ്റെടുക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

ആക്ടിലെ 2(f) വകുപ്പിൽ "സ്വകാര്യവനം" നിർവചിക്കുന്നു. പെട്ടെന്നുള്ള വിഷയഗ്രഹണത്തിനായി 2(f) വകുപ്പ് ഇവിടെ നൽകിയിരിക്കുന്നു.

2(f) "സ്വകാര്യവനം" എന്നാൽ അർത്ഥമാക്കുന്നത്

(1) സംസ്ഥാന പുനഃഘടനാ നിയമം, 1956 (37 ാം മത് കേന്ദ്രനിയമം, 1956) - ലെ 5 ാം വകുപ്പിന്റെ (2)ാം ഉപവകുപ്പിൽ മലബാർ ജില്ലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

(i) മദ്രാസ് സ്വകാര്യവനസംരക്ഷണ നിയമം, 1949 (1949 - ലെ മദ്രാസ് ആക്ട് XXVII) നിലവിൽ വന്ന ദിവസത്തിന് തൊട്ട് മുമ്പെ വരെയുള്ള ഭൂമിയിൽ താഴെ പറയുന്നവ ഒഴികെ

(A) കേരള ഭൂപരിഷ്കരണനിയമം, 1963 (1964 ലെ 1) ൽ നിർവചിച്ച പ്രകാരം ഭൂമി തോട്ടം അല്ലെങ്കിൽ നിലം ആണെങ്കിൽ

(B) പ്രധാനമായും ചായ, കോഫി, കൊക്കോ, റബ്ബർ, ഏലം, കറുവാപ്പട്ട എന്നിവ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭൂമി, കൂടാതെ അത്തരം വിളകൾ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ മാർക്കറ്റിനായി തയ്യാറാക്കുന്നതിനോ അനുബന്ധമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭൂമി.

വിശദീകരണം: ഓഫീസ് കെട്ടിടങ്ങളുടെയും, ഗോഡൗണുകളുടെയും, ഫാക്ടറികളുടെയും, തൊഴിലാളികൾക്കുള്ള ക്വാർട്ടേഴ്സുകളുടെയും ആശുപത്രികളുടെയും സ്കൂളുകളുടെയും കളിസ്ഥലങ്ങളുടെയും നിർമ്മാണത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളെ അത്തരം വിളകളുടെ കൃഷിക്ക് അനുബന്ധമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളായി കണക്കാക്കും;

(C) നാണുവിളകൾ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും കായ്ക്കുന്ന മരങ്ങൾ പ്രധാനമായും കൃഷി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും കാർഷിക വിളകൾ പ്രധാനമായും കൃഷി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ കൂടാതെ

(D) കെട്ടിടങ്ങളുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ കൂടാതെ കെട്ടിടങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനും സൗകര്യപ്രദമായ ആസ്വാദനത്തിനും ആവശ്യമായ അനുബന്ധസ്ഥലം;

(ii) മദ്രാസ് സ്വകാര്യവനസംരക്ഷണ നിയമം, 1949 ബാധകമല്ലാത്ത, സർക്കാർ ഉടമസ്ഥതയിലല്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും വനം, അതിൽ വനപ്രദേശങ്ങൾക്കുള്ളിലെ മരങ്ങൾ നിറഞ്ഞതും ഒറ്റപ്പെട്ടതുമായ പുറമ്പോക്ക് സ്ഥലങ്ങളും ഉൾപ്പെടും.

(2) കേരളസംസ്ഥാനത്ത് അവശേഷിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, വനപ്രദേശങ്ങൾക്കുള്ളിലെ മരങ്ങൾ നിറഞ്ഞതും ഒറ്റപ്പെട്ടതുമായ പുറമ്പോക്ക് സ്ഥലങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള സർക്കാർ ഉടമസ്ഥതയിലല്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും വനം.

വിശദീകരണം: ഈ ഉപവാക്യത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനായി ചിതറിക്കിടക്കുന്ന മരങ്ങളോ ചെടികളോ നിലനിൽക്കുന്നു എന്നിരുന്നാലും ആ ഭൂമിയെ പുറമ്പോക്കായി കണക്കാക്കപ്പെടും.

4. തർക്കഭൂമി മലബാർ ജില്ലയിലാണ് അനന്തരഫലമായി, 2(f) വകുപ്പിന്റെ (1)ാം ഉപവകുപ്പ് നിലവിലെ കേസിന് ബാധകമാകും.

2(f) വകുപ്പിലെ 1)ാം ഉപവകുപ്പിലെ (i)ാം ഉപവാക്യപ്രകാരം, 10.05.1971 ന് മുമ്പ് സ്വകാര്യവനസംരക്ഷണ നിയമം, 1949 ബാധകമായിരുന്ന ഏത് ഭൂമിയും "സ്വകാര്യവനം" എന്നതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതിൽ പ്രധാനമായും ചായ, കോഫി, കൊക്കോ, റബ്ബർ, ഏലം, കുറ്റവാപ്പട്ട എന്നിവ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭൂമി, കൂടാതെ അത്തരം വിളകൾ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ മാർക്കറ്റിനായി തയ്യാറാക്കുന്നതിനോ അനുബന്ധമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭൂമി എന്നിവ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തർക്കഭൂമി 10.05.1971 ന് സംസ്ഥാനത്തിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്, അതായത് 48 ൽ അധികം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ്. 1975-ൽ സംസ്ഥാനം കൈവശാവകാശം ഏറ്റെടുത്തു. തർക്കഭൂമിയിൽ 10.05.1971 ന് യാതൊരു കൃഷിയും ഇല്ലെന്ന വസ്തുതയിലാണ് കീഴ്ക്കോടതികൾ എത്തിച്ചേർന്നത്. തർക്കഭൂമിയിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതിന് എന്തെങ്കിലും തെളിവ് ഹാജരാക്കുന്നതിൽ അപ്പീൽവാദികൾ പരാജയപ്പെട്ടു.

അതിനാൽ, തർക്കഭൂമി ആകൃത കീഴിലുള്ള "സ്വകാര്യവനം" നിർവചനത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു, കൂടാതെ 10.05.1971 മുതൽ കേരളസംസ്ഥാനത്തെ എല്ലാ സ്വകാര്യ വനങ്ങളും സംസ്ഥാനത്തെ സർക്കാരിൽ സ്വമേധയാ നിക്ഷിപ്തമാണ് എന്ന് ആകൃത വ്യക്തമാക്കുന്നു.

3ാം വകുപ്പിലെ (2)ഉം (3)ഉം ഉപവകുപ്പുകൾക്ക് കീഴിലുള്ള ഇളവുകൾക്ക് അപ്പീൽവാദികൾക്ക് അർഹതയില്ല.

എന്നിരുന്നാലും 3(3) വകുപ്പ് പ്രകാരം 7.85 ഏക്കർ ഭൂമിയ്ക്ക് ഹൈക്കോടതി നൽകിയ ഇളവ് ഞങ്ങൾ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ ചർച്ചയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, ഈ സിവിൽ അപ്പീലുകൾ നിരസിച്ചിരിക്കുന്നു. തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാത്ത എല്ലാ ഹർജികളും ഏതെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഇതിനാൽ തീർപ്പാക്കുന്നു.

അതനുസരിച്ച് ഉത്തരവിട്ടു.

....., J.

(INDU MALHOTRA)

....., J.

(SANJIV KHANNA)

**ന്യൂഡൽഹി,
ആഗസ്റ്റ് 16, 2019.**

ബാധ്യതാ നിരാകരണം: പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം വ്യവഹാരിയുടെ ഭാഷയിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള നിയന്ത്രിത ഉപയോഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്; മറ്റേതെങ്കിലും ആവശ്യങ്ങൾക്കായി അത് ഉപയോഗിക്കാവുന്നതല്ല. എല്ലാവിധ പ്രായോഗികവും ഔദ്യോഗികവുമായ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വിധിന്യായങ്ങളുടെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പാണ് ആധികാരികം, അത് എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും നടപ്പാക്കുന്നതിനും നടപ്പിലാക്കുന്നതിനും ആധികാരികമായി തുടരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.